

- c) na kolik věder (kvintálů) je zamýšlí zřediti, v které nádobě chce zředění předsebrati a v jakém čase to chce odbyti, a pakli by chtěl k várce vzít patoky či extrakt sladový (§. 31.), oznámiti má
- d) mnoholi jich chce vzít.

Bylli by konečně pivovárník poplatný, co se týče provozování živnosti, dán pod dohled zostřený, a bylliby tedy dle §. 20., č. 2. a 3. zákona, daného dne 19. prosince r. 1852 povinen, udávati, z jakých věci pivo chce vařiti, a poznamenávati sudy číslami, tehdy má tahé udati:

- e) jakého druhu jsou ty věci, z kterýchž chce sladké pivo vařiti, a mnoholi jich jest sladu, (mnoholi jest dle míry duté a chmele dle váhy) a kterými čisly jsou sudy poznamenány, do kterýchž se má pivo spílati.

§. 12. Poněvadž jest téměr nemožné, uvařiti takové pivo sladké, kteréž by mělo vždy stejnou váhu vztažitou, tedy se nechává dle §. 3. zákona od 19. prosince r. 1852 jeden grád nad to a jeden grád pod to, kolik grádů bylo oznámeno, bez pokuty a bez daně.

Máli se várka zřediti, může se k tomuto jednomu grádu jen tehda zřetel mít, když pivovárník chtěje pivo sladké, mající vyšší počet gradů, zřediti až na 11 grádů, jakožto míru nejnižší dle §. 17. zákona dotčeného dovolenou, oznámi, že zamýšl pivo sladké zřediti o tolik, kolik se shoduje s tím, oč jest počet gradů v oznamení udaný, když se k němu 1 grád přidá, rozdílný od 11 grádů.

Oznámili ku př. pivovárník, že chce uvařiti 100 věder 12°, tedy 1200° a zapravili daň z nich, a zamýšlili pak pivo sladké zřediti, tehdy může, uvařit sladké pivo 13° a udělat tedy 1300°, oznámiti, že chce toto pivo sladké zřediti až na 118 věder, kteráž může ze 1300° po 11° udělati, a uvarili pivo sladké tak, že má 13°, může je také skutečně zřediti.

Příloha 3.

V příloze 3., v tabulce A uvedeny jsou příklady, jaká zředování se mohou při várkách obyčejných, dle toho, mnoholi grádů sladiny pivo sladké v sobě obsahuje, oznamovati.

§. 13. To, co se má z piva sladkého v zavřených městech vařeného kromě daně vůbec vyměřené, dle vynešení, vydaného od ministerium financí dne 8. října r. 1854 (v částce LXXXV., č. 261., Zákonnika říšského na r. 1854) dle množství piva a nikoliv dle počtu grádů, v určité sumě zaprovadit, napsati má každý pivovárník, který živnost v některém zavřeném městě (vyjímajíc Budín se Starým Budínem, Pešť a Prešpurk) provozuje, z toho, co ho chce skutečně navariji, a tedy, máli se zřediti, předsevzti z toho, co ho chce dle oznamení